

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.

Az új program.

Soha az ígéretek egy conglomeratumát nem láttuk, mint a minő a ministerelnök ur programjába van lefektetve. Holmi vásári köklér hangzatos ígéréteinek benyomását teszi ránk, amidőn a várakozáson felül, ingyenes, ráadásul adott peneculusban is részestül a boldog halandó.

A nemzeti aspirációkért küzdő férfiakat éppen nem tévesztheti meg az enunciáció és soha sem lehetnek kaphatók arra, hogy a lidérefény csalóka képétől elvakítva lemondjanak ama jogokról, a melyek a nemzeti követelések surrogátumát képezik. Nem tévesztheti meg a küzdőket a program sokfélesége, mely sokat ígér, feltálat, de ha kivitelre kerül a sor, parányi kis eredményre zsugorodik össze. Ismerjük a program hátterét, de még jobban a program készítőjét, nem várunk tehát üdvös resolútiót. Epp ama körülmény, hogy a nemzeti követelések kifejtésében nagyon óvatos, az ígéretek adásában pedig szerfölött gondos, int óvatosságra minket és sokkal fokozottabb kitartásra.

A program az ígéretek beváltását ószintének, komolynak és sürgősnek mondja. Ha eme kijelentés csakugyan a komolyság jellegével bírna, és a sürgősség csakugyan oly elodázhatlan, hát miért nem tűzik napirendre és miért várják az alkalmas időt?

Nem hihetünk az ígéreteknek s azokat egyszerűen a félrevezetés, szemfényvesztés eszközeinek kell tartanunk. Nem hihetünk a feleke-

zetnek tett ígéretek miatt sem. A katolicizmusnak ígér kongruát, autonomiát, holott megvagyunk győződve arról, hogy azok kivitelre sohasem kerülnek. Ha igaz, őszinte irányelv vezetné a program elkészítőjét, a kath. autonómia ügyét igazságos motívumokkal körvonalozná. Avagy azt hiszi a miniszterelnök ur, hogy az olyan se csont se velő autonómia a kívánságoknak megfelelő? Az autonómia rendezésével kapcsolatban a vallásalapok rendezése is szükségessé válik. Azt a sürgős feladatot tehát, melyet a program az autonómia rendezésének ületéből fog fel, indokolva nem látjuk. Autonómia vallásalapok nélkül nem képzelhető. A protestánsoknak az 1448-iki XX. tc. végrehajtását ígéri. Vagyis egyenjogúságot a többi felekezetekkel. Miután az autonomiát a katolikusok segítségével kivívták, egyenjogúságot óhajtanak s ezt vélik elérkezni az 1848. XX. tc. végrehajtásával. A protestantizmus megkapta az autonomiát, a lelkészek a congruát s ime előáll ismét a protestantizmus s így okosodik: Uram, miniszter ur, nem azt kérem én, hogy mástól elvedd ami az övé, csak azt, hogy egyenlővé tégy engem vele — s. Mitkon a saecularizációra gondolnak. A protestantizmus nem gondolja, vagy elhinni nem akarja, hogy a kormány ezen ígérete is csak mézes madzag, mely a protestantizmus kárára volna. Csak emlékezzék az egyházpolitikai törvényekre. A protestantizmus hajszolta azokat keresztül, hogy a kath. egyház kárát valja és önmaga esett a verembe. Most az 1848. XX. tc-vel agítál. Persze arra már nem emlékszik a

protestantizmus, hogy annak idején az illetékes miniszter kijelentette, hogy „abban az esetben (t. i. a saecularizatio keresztültelve esetén) minden felekezet birtokát be kell vonni”, ami aztán a protestáns autonómiának is végképpeni megsemmisítése volna.

Nem hihetünk az ingyenes iskoláztatás ígéréteinek sem. Tapasztalat bizonyítja, hogy e téren csakis a felekezetek rovására történek engedmények. A gyakorlati élet tesz bizonyosságot erről.

Nem hihetünk ama ígéreteknek sem, melyek a kisbirtokosok és iparosok könnyebb boldogulását helyezi kilátásba. Nem hihetünk a kivitelben azért, mivel a kisbirtokosok és tisztviselők anyagi existenciájának biztosítását, a bankárok, tőkések és uzorások útján óhajtaná megoldani. Épp ez a két kulacsság, mely az anyagilag tönkrement egyéneknek uzorakölcsönt ígér, az uzorásoknak pedig hasznot biztosít, óvatosságra int minket.

ÚJDONSÁGOK.

— **Eskütétel.** Dr. Városy Gyula székesfehérvári megyéspüspök, kegyelmeseu kinevezett kalocsai érsek, továbbá Mayer Béla szatmári, dr. Prohászka Ottokár székesfehérvári, Balás Lajos rozsnói, Zichy Gyula gróf pécsi püspökök szombatán d. e. teszik le Bécsben Ő Felsége kezeibe az esküt.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Egy és más az új püspökről.

A Fejérváry-kormányoknak egész működése alatt egyetlen cselekedete, a melyért köszönetet érdemel, a püspöki kinevezések. Egyszerre öt kiváló pap kerül előkelő magas állásba, a hol Istennek és a magyar hazának szolgálatában nagyokat művelhet s milliók előtt haladhat világitó oszlopként.

Leginkább dr. Prohászka Ottokár kinevezése keltett óriási feltűnést. A magyar katolicizmusnak egyik égő vágya volt, hogy ezt az óriási tudomány, szent életű embert püspöki székben láthassa. Illetékes körökben élénk mozgalmat indítottak meg az ő kinevezetése iránt. A Széll-, Tisza-kormány azonban gátat vetettek a főpapság sorába való juthatásának. Most végre sikerült a miért annyian imában kérték az ég Urát.

Dr. Prohászka Ottokárt városunkban is jól ismerik. A boldogult Steiner püspöknek egyik legkedvesebb embere volt, a kit egy alkalommal, a kilencvenes években Szent István-napi szónoknak is meghívott. Két évvel ezelőtt a főgimnáziumi Mária-Kongregáció megalapításakor hallottuk a ciszterciák templomában szónokolni. Tavaly a Szent Imre-egylet vándorgyűlésén beszélt óriási hatással. Szent István király ünnepén dr. Városy

Gyula megyéspüspök felkérésére ismét ő volt az ünnepi szónok.

Most végre egészen nekünk adta őt a jó Isten. Mintha megvigasztalni akarna bennünket azért a nagy veszteségért, a mely dr. Városy Gyula távozásával ér bennünket.

Az új megyéspüspökről még a következőket közöljük:

Dr. Prohászka Ottokár Nyitrán született Atyja, Prohászka Domonkos, előbb közöshadsegregbeli vadásztiszt a múlt század ötvenes éveiben Pozsonyból Nyitrára került s ott vette nőül 1857. év febr. havában Filberger Annát, egy jómódú régi kereskedő család leányát, s Nyitrán mint pénzügyi biztos lön alkalmazva. Dr. Prohászka Ottokár testvérei közt legidősebb, szül. 1858. október 10-én és ugyanazon 13-án keresztelt meg Nécsey Endre akkori alsóvárosi segédlelkész.

Egyébként már neveltetése is mintha mutatná, hogy a köztevényesség vándorapostolává fog fejlődni. Atyjának szolgálati ügyben történt egymásután többfelé való áthelyezése folytán különféle helyeken végezte iskoláit, így az elemieket Rózsahegyén kezdte (1864), a gimnáziumot Lozoncon az akkori kálvinista gimnáziumban, 1869-ben folytatta Nyitrán, hol egész 1871-ig maradt. Innen V. és VI. osztályba Kalocsára került a jezsuitákhoz, kiknek nevelése határozott irányt adott a netán tétovázó ifjú nagytehetségű növendéknek; 1873-ban felvétetvén az esztergomi p. növendékek közé, a VII. és VIII. osztályt az esztergomi szemináriumban végezte és 1875-ben kitüntetéssel letett érettségi után Rómába küldé-

tett bölcsészeti és hittudományi szakok hallgatására.

Az örök város az ő mérhetetlen tudománykincseivel, gazdag történelmi emlékeivel, tudós tanáraival döntő befolyást gyakorolt a tudvágyó magyar ifjura. Csak tágra kellett halasztania szeméit, Róma így is sokra tanít; csak magasztania kellett a világ minden részéből egybesereglett kollegái társalgását, már ezáltal is többet tanult, mintha más esztendőket tölt el néma könyvek mellett, melyekhez nem lehet kérdéseket intézni.

Dr. Prohászka fogékony lelkében a gazdag benyomásoktól telítve csodálatos produktív erő nyilvánul és pedig akár az irodalom, akár a szónoklat terén, amiben szónoki hangján kívül még kiterjedt nyelvismerete is kitűnően segítségére van. A német nyelvet ugy kezeli, hogy a németországi kath. gyűléseken csak olyan sikert aratott, mint akár hazánkban. Római hét évi tartózkodása alatt elsajátította kitűnően nemcsak az olasz nyelvet, melyen úgy szónokol, mint magyarul, folyékonyan beszéli a francia nyelvet és a szükségéhez képest angolul is ért, bírja a tót nyelvet, tanította a görögöt és latint.

Dr. Prohászka egy tárcában kimeríteni nem lehet, épp úgy, mint a Sz. Péter templomát, vagy a kölni dómot, hol az embernek figyelmét a ropant arányok, a gazdag mozaikok, sugár, mérsékelt ivetek, szemképrázatos rozetták és ablakfestmények lebilincselik, s ez is, meg az is egymásra torlódik a leíró emlékezetében.

Prohászka alapos, sőt kétségkívül Magyarország legelső hittudosa, akinek fényes szónoki adományán kívül a profán ismereteknek egy egész

Sárszentmihály: gr. Széchenyi Viktor.
Jenő: Gyurkovics József gazdatiszt. Nádas-
ladány.

Sárkeszi: Cseresnyés János lelkész.
Nádasladány: Gyurkovics József gazdatiszt.
Inota: Csajtav Máté lelkész.
Csőr: Edes István gazdatiszt.
Iszkaszentgyörgy: Mojzer József kutkezelő.
Aloha: Mojzer József kutkezelő.
Sárkeresztes: Babay Kálmán lelkész.
Zámoly: Gulyás Kornél.
Pátka: Szél Lajos tisztartó.
Lovasberény: gr. Cziráky Antal birtokos.
Nadap: Kólonics Károly plebános.
Sukoró: Barys Zoltán lelkész.
Velence: Cseh Mihály birtokos.
Kápolnásnyék: Urházy Sándor lelkész.
Gárdony: Bóné Gyula birtokos.
Seregélyes: Konez Imre esperes.
Pákozdi: br. Durneisz Sándor gazdatiszt.

— **A főpapok beiktatása ellen.** „Kodiciós körökben ma érdekes mozgalom híreről beszéltek, melynek eredete Pestmegye hatványos bizottságának legutóbbi tanácskozásába nyúlik vissza. A tanácskozás tudvalegőleg elhatározta, hogy a vármegye nem iktatja be főispáni székébe Táhy Istvánt, mert kinevezése a törvényellen és alkotmánytalan kormánytól ered. A határozattal kapcsolatban azonban a koalíció körében aggodalmak merültek fel arra nézve, vajon a vármegye energiák és elszánt állásfoglalása kélo méltánylást talál-e a közvéleményben, ha az újonnan kinevezett főpap viszont elfoglalja magas állását és birtokba veszi beneficiumait, holott kinevezésük szintén ezen törvénytelen kormánytól ered. A hazafias körök politikai felfogásának egyöntetűsége érdekében hír szerint a szövetséget ellenzők bizalmas lépéseket tett, hogy az újonnan kinevezett főpapokat, hivatalos hazafias érületükre, rábíroja a kinevezés visszautasítására, nehony abból, ha ők majd installáltják magukat főpapi javadalmakba, ezt a körülményt Pestmegye hazafias eljárása ellen argumentumul használhassák. A vezérek első sorban gróf Zichy Gyulához, az új pécsi püspökhöz fordultak, hír szerint gróf Zichy Aladar révén, aki a főpapnak közeli rokona. A megindult akció eredménye dolgában azt mondják, hogy az újonnan kinevezett főpapoknak legalább egy része már a napokban közölni fogja a kormányfővel, hogy a kinevezést az adott politikai viszonyok közt nem fogadhatja el.”

Nem mi, hanem a Pesti Hírlap találta ki ezt a nevezetes újságot. Napkelet valamelyik ragyogó és ifjú reménysége sokat ehető a libaból s a libamáj nehez eddel levér, szörnyű álmait támadtak, a melyekben még a püspöki kinevezéseket is a darabant kormány hatáskörébe utalta. Hogy aztán nagyot mondjon; lemondatta valamennyit. Megnyugtattuk a kicsiket. A miniszterek épenséggel nem nevezte ki a püspököket, hanem a király, a ki a pápától kapja ezt a kiváltságot s a pápával egyetértőleg végzi a kinevezést, a minisztereknek csak az ellenjegyzés maradt. Legyen nyugodt a Pesti Hírlap és bakotlövő szenzáció vadászai, az új püspökönek eszük ágában sincs a Pesti Hírlap indítványa után indulni, sőt magyar hazájuk törvényeinek tisztelést sem tanulják a P. H. lovagjainak újmuatása szerint.

— **Az éjféli nap országából.** *Rikelt Ferenc*, lapunk felelős szerkesztője — a mint a Fejérmegyei Napló olvasói előtt ismeretes — a szünidőben résztvevő dr. Faludi Miksa kereskedelmi akadémiát igazgató által vezetett tanulmányi uton, mely ez idén Németországban, a Skandináv félszigeten s Dániában szerzett tapasztalatokat a társaság élmeinyei tárca alakjában megjelentek lapunk tárcarovatában. Mint két évvel ezelőtt a „Hét országán keresztül” szerzett tapasztalatok, úgy ezek is megjelentek könyv alakban is. A csinos kiállítás, finom papírra nyomott, 182 lapra terjedő könyv könyvtáruai uton is kapható Klöner József úr könyvkereskedésében s a szerzőnél I. kor. 50 fillérért. Olvasóinknak, s a különböző olvasó köröknek melegen ajánljuk.

— **Pázmány emléke.** A kath. újságírók egyesülete, a Pázmányegylet minden évben ünnepeket ül nagyevőli patronusának emlékére. A díszbeszédet ez idén dr. Prohászka Ottokár püspök tartotta, kinek beszédéből közöljük a következőket: Prohászka Ottokár Pázmány Péterrel szölet, akinek hatalmas alakja és egyénisége a magyar szellem teljes egészében. Az egyesület az ő szellemében a katolikus létérdek védelmére és apólasára alakult. Tenna, lenni, győzni, ez a jelszó s az egyesület célja ebben a három szóban összegeződik. Izmos irrodalomra, művészetre van szükség, nem tilgiráni karu mntázókra, hanem bölcsőnyes mesterekre. Nem akar művészeti vitákba becsatlakozni. Hiszen Pázmány Péternek nincs eselje, nincs vesője, csak tolla, amelyre sokan azt mondták, hogy kard, de ő azt mondja, hogy a Pázmány tolla kalapacs, amely porolyák súlyával dolgozik a katolikus szellemi fellegőn. Az ő genusza fejlődik és erősödik mindenfelé. Sas volt ő, amely magányosan él, sokaktól megte nem érve, pusztában hídakozott, magasán repült s érte a magasságban észrevelt mindent s szelles labokert biztosított magának. Voltak karmai is, amit a história beszél s tudott is érvényesülni és hatalmas alakon függ a mi tekintetünk, ez a hatalmas alak a rég multból bevilágít a kultúra jövődjébe. Bevilágít a pozitívista, elgyöngült gondolat világába, mely a dolgok magvát nem látja, hanem csak a tüneteket mereng, mely az okosságot tagadja, de kihatni, teremteni is effelejtett; bevilágít egy eltávozott világba, melynek kevés a profétaja, annál több a nemzetgazdászja, politikusa és zsurnalisztája; bevilágít egy kultúrába, mely eszményeket is hirdet, azokat is sürgeti, de az eszmények kultuszára szükséges erkölcsi alapokat megrendíti; épít repedezett falakat, épít romnak épült templo mokat. De nagy kümbösbeg van a XVII. és a XX. század szükségletei közt. Az intézmények sorsa ugyan mindig az emberektől függ, a közepkorban épp úgy, mint a reneszánszban s korunk demokrátiikus irányzatában egyaránt azzal a kümbösbeggel, hogy akkor ember kellett, most meg az egyes ember nem elég, hanem emberek kelleneek: emberek, mert érvényesülni keresnek a tömegek. Tömegeket kell nevelniük; az ezerszer komplitáltabbá lett életet kell meghódítanunk, hol új erők, új típusok, új eszmények jelenteknek, hol a tudomány Faustja nyomában ma már a feminizmus nőidealja keres új utakat, hol az emberi szellem esodálatos ingerrel, szárnyra kel s az egyesekéek, a nemzetnek, a népeknek pszichológiával akarja megtermékenyíteni az öntudatot. E kihatastra sajto nélkül képtelenek leszünk s hogy életképes sajtónk legyen, Pázmány szellemét kivánom a Pázmánykörnek, Pázmány hitét, ener-

giáját, szavát, tollát, a sasnak karmát; a régi hithez hozzá kívánom az érzékenységet a modern élet szükségletei iránt. Jelszavunk: nem vissza, hanem az ideális kereszténység kialakításában előre! E törekvések talaján Isten segítse a Pázmány kort; érvényesüljön s éljen!

— **A Kossuth-fiuk fogsága.** Lovag Haymerle apja hagyatékából igen érdekes részleteket tett közzé a Kossuth-fiuk pozsonyi fogságáról. A „Neue Freie Presse” ennek alapján kérdést intézett magához Kossuth Ferenchez, ki Haymerle adatait a nevezett lap szerint a következőleg egészítette ki:

— Bennünket gyermekeket Sósikoton fogtak el. A velünk rokon Zámory-család birtokán tartottak fogva aztán, Nem a család kastélyában laktunk, mert félték tőle, hogy ottléük kiderül, hanem a falu egyik kis parasztházában, mely szintén a Zámory-családé volt. A faluba vértalanul gyalogság vonult be, mely egyenesen a kastély ellen ment. Előükön egy civilruhás, fedetlen fejű ember haladt. A katonaság megszállta a kastélyt, de csakhamar fölkereste a parasztházat is, melyben minket élejtettek. Mikor a katonaság közeledett, egyik kísérőnk, Boros lovászmester csak úgy menekülhetett, hogy az ajlakon kiugrott. Az első, aki a háza lépett, a fedetlen fejű civil volt. Durván előrángattak bennünket s a civile megkérdte nevünket. De, úgy látszik, már akkor kuruc vér folyt ereimben, mert hangosan így szóltam:

Kossuth Ferenc vagyok!

Erre mindnyajunkat letartóztattak s egy nagy kocsiában a Zámory-kastélyban szállítottak bennünket. Ezen a kocsián aztán keresztül-ka sul burcoltak bennünket az egész országon, aztán Pozsonyba a várba vittek. De nem magában a várban laktunk, hanem egy kis házban, közvetlen a szomszédságban. Meglehetősen tágas szobát kaptunk lakásul. Tény, hogy Haynau egyszer meglátogatott bennünket. Az is igaz, hogy a vár parancsnoka humanusan bánlt velünk. Sőt egy alkalommal egy etüt küldött aranyozott késekkel.

S Kossuth a másik szobából kihozta és megmutatta az etüt.

— Ez a parancsnok ajándéka. Most már csak hat kes van benne. A pengéjük aranyozott ezüst, a nyelük karmol, türkizekkel kirakva. Szép, a tizenhedelek századból való munka. Otöt átadtam Tivadar őcsémnek, egyet a parancsnok tartott vissza emlékül.

Azt azonban nem tudom s atyám sem értesült róla később, hogyan szabadultunk ki a pozsonyi fogságból.

— **Modern hirdetési iroda.** Ugy a belföldön, mint a külföldön előnyösen ismerik az *Altalános Indósió* hirdetési osztályát (tulajdonos Leopold Gyula szerkesztő). A legnagyobb hirdető cégek e megbízható iroda utján eszközlik az összes reklámjüket, mert kiváló *szakértelmmel*, odaadó *felkiismeretességgel* és felülmúlhatatlan *ponosságal* teljesítik az összes megbízásokat. Leopold Gyula szorgalma, leleményessége és agitása megtermette a gyümölcsét, amennyiben hirdető irodája ma a legnagyobb Budapesten, sőt mint értesülünk, most ismét tetemesen nagyobbitotta vállalatát és azt *Erzsébet-korút* 41. szám alá helyezte.

— **Tűz Zámolyon.** Hatalmas tűz volt a napokban Zámoly községben, ahol egy jómódu, tehetősz gazda, Zsoldos István egy évi nagy fáradságának munkája lett a lángok martalékává. Október 20-én az esti órákban kigyuladt Zsoldos udvarán a gabona magtár. Pacára, hogy a tüzet azonnal észrevették és rögtön oltáshoz fogtak, az egész termés, mintegy 4000 korona értékben elégett. Még nagyobb csapás a szerencsétlenségben, hogy Zsoldos gabonája nem volt biztosítva. Mint a mezejített tűzvizsgálat megállapította a tűz gyújtogatásból keletkezett. A csendőrök keresik az elvetélt tettest.

— **Székesfehérvár legfőbb adófeljöttje az 1906-ik évre.**

1. Karl István 3000.32 (kétész. ip. kam.)
2. Dr. Weisz Sándor 2823.60 (kétész. ügyv. okl.)
3. Recknitzer Soma 2816.00 (kétész. ip. kam.)
4. Piski László 2704.80
5. Dr. Perl Miksa 2678.— (kétész. ügyv. okl.)
6. Karl József 2520.20.

7. Aujedzky Adolf 2428.96. (kétsz. tan. okl.)
 8. Czollner Vince 2329.72 (kétsz. gyógyász. okl.)
 9. Dr. Árókay Antal 1820.70. (kétsz. orv. okl.)
 10. Veihinger Sándor 1809.57.
 11. Dr. Saára Gyula 1762.44. (kétsz. ügyv. okl.)
 12. Dr. Kneifel Ferenc 1663.48. (kétsz. ügyv. okl.)
 13. Dr. Lauschmann Gyula 1617.26. (kétsz. orvos okl.)
 14. Dr. Szabady József 1614.76. (kétsz. ügyv. okl.)
 15. Szitter Lajos 1585.42. (kétsz. gazd. okl.)
 16. Kégl Miklós 1540.42. (kétsz. gazd. okl.)
 17. Fekete József 1504.16.
 18. Dr. Steiner Jákó 1472.14. (kétsz. ügyv. okl.)
 19. Farkasdy Dezső 1470.92. (kétsz. ügyv. okl.)
 20. Lőrincze Elek 1425.92.
 21. Tóth Artur 1421.90. (kétsz. szerk.)
 22. Tar József 1384.92. (kétsz. ip. kam.)
 23. Wolkenstein Herman 1383.71.
 24. Langrai Lajos 1350.29.
 25. Dr. Csöppentzky Mihály 1299.10. (kétsz. ügyv. okl.)
 26. Id. Eisenbarth Ágoston 1217.—
 27. Emhecht József 1175.60.
 28. Dr. Fanta Adolf 1169.02. (kétsz. orv. okl.)
 29. Havranek Jenő 1162.10.
 30. Pető Miksa 1121.66. (kétsz. ip. kam.)
 31. Pollák Armin 1080.42.
 32. Lipp Ágoston 1074.68.
 33. Dr. Huszár Adolf 1051.— (kétsz. orv. okl.)
 34. Szakolczay Lajos 1013.09.
 35. Almásy József 1000.97.
 36. Say Ferenc 977.46.
 37. Pásztor Sándor 963.20. (kétsz. gyógyász. okl.)
 38. Kaltenecker Márton 961.57.
 39. Ifj. Csapó István 925.29.
 40. Deutsch Ignác 935.80.
 41. Kohn Adolf 926.53.
 42. Keresztes Zsigmond 891.42.
 43. Héjji Imre 862.40.
 44. Knittelhoffr Károly 860.41.
 45. Reinitz Mihály 853.28.
 46. Hellensteiner Imre 852.35.
 47. Pick József 852.06.
 48. Dr. Kövesy István 851.96. (kétsz. ügyv. okl.)
 49. Káldor Dávid 839.77.
 50. Schlammadinger Antal 830.44.
 51. Szabó B. AnJrás 827.18.
 52. Dr. Pataki Armin 821.18. (kétsz. orv. okl.)
 53. Németh János 816.69.
 54. Lukács Lajos 810.— (kétsz. gyógyász. okl.)
 55. Röhlich Ferenc 798.43.
 56. Schlammadinger Alajos 798.18.
 57. Antal József 797.26.
 58. Dr. Borchert Jenő 780.38. (kétsz. ügyv. okl.)
 59. Birkl János 706.23.
 60. Dr. Előd Gyula 701.78. (kétsz. tud. okl.)

— **Névváltoztatás.** Kreinits József isztiméri illetőségű budapesti lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Kerekes”-re változtatta. — Tsuk Friderika móri illetőségű bécsi lakos vezetéknevét miniszteri engedéllyel Kürti-re változtatta.

— **Pótvásár Bodajkon.** Az október 3-án elmaradt bodajki országos vásár helyett november hó 13-án pótvásár fog tartatni.

— **A kereskedők értekezlete.** A helybeli kereskedők kedden délután értekezletet tartottak a városház nagytermében Reé István rendőrfőkapitány elnöklété mellett. Az értekezlet tárgyát az éjjeli boltéri intézmény szervezése képezte. A kereskedők egyhangulag Reé rendőrfőkapitányt bízták meg az erről szóló szabályrendelet elkészítésével, egyuttal a maguk kebeléből egy bizottságot küldtek ki a részletek letárgyalása végett. Ez a bizottság Reé István rendőrfőkapitány elnöklétével fog ülésezni és a teendőhöz felelősen járni.

— **Kegyeltsértők.** Lánsczy Józsefné Salétrom utca 20. szám alatti lakosnő ma délelőtt teljentesítést tett a rendőrségen Tujner Józsefné Könyök-utca 14. szám alatti lakosnő ellen, aki őt a Feltámadás temetőben tetleg bántalmazta. Tujnerné azzal védekezik, hogy a panasztevőt azért támadta meg, mert az nővéreinek srjáról, aki Slauszky Józsefnek első felesége volt, elvitt egy koszorút. A rendőrség az ügyet áttette a kir. járásbíróhoz.

— **Az országutról.** Markut József inotai lakos az elmúlt hét egyik napján gyalogosan igyekezett hazafelé falujába Székesfehérvárról, ahol ügyes-bajos dolgai elintézése végett járt. Későre járt már az idő, amikor Markut a falu alá ért. Alig volt mintegy jó kilométernyire a községtől, amikor két vándorló kinézésű alak megtámadta, a földre teperte és véresre verte, azután pedig elszaladtak. Markut a faluba vándorolva elpanaszkodta az esetet, mire többen üldözőbe vették a támadókat, de sehol sem találták őket. A csendőrség nyomoz.

— **Garázda legény.** Simon György délavasuti munkás kedden este beállított özv. Matuschek Istvánné Széchenyi-utcai vendéglőjébe és vacsorát kért. Miután nem tudtak neki azt adni, amit óhajtott éktelen ha-agra gerjedt, a poharakat földhöz verte és ami törhető a korcsmaszobában volt azt mind összezúzta. Majd távozott a vendéglőből, de egy félóra múlva vasvillával kezében tért vissza és mindenkit leszurással fenyegetett. A megrémült vendéglősnének a korcsmában levők siettek segítségére, akik azután eltávolították a garázdálkodót. Az ügy a bíróság elé kerül.

— **Bűnügyi főtárgyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknél 1905. évi november havában megtartandó bűnügyi főtárgyalások: Nov. 22. Andra János s 3 tsa magánlaksertés. Nov. 25. Végh Gyula hiv. sikkasztás. Mikódi Mihályné lopásbüntette. Nov. 28. Arany Lajos és 2 társa sikkasztás büntette. Luntig Salamon vétés bukas. Nov. 29. Pigler Julia és 3 tsa magzatelhajtás.

A büntető felelviteli tárgyalások: Nov. 2. Nyári Gábor és tsa becsületsértés stb. Gelsei Bíró Imre magánlaksertés vétés. Józán Ambrus könnyű testi sértés. Löwinger József becsületsértés vétés. Vámosi János becsületsértés vétés. Gerstnár Antalné rágalmazás vétés. Tóth Jánosné becsületsértés vétés. Froy M. Ferencné s 2 tsa rágalmazás stb. Vastag János ingatlan vagyon rong. Rákos Ignác becsületsértés vétés. Nov. 9. Márton János súlyos testi sért. vétés. Özv. Reichenbach Jánosné becsületsértés. Viegler János becsületsértés vétés. Sulyok József s tsa becsületsértés vétés. Borbély Mária becsületsértés vétés. Bori István becsületsért. vétés. Winkler Mátyásné becsületsértés vétés. Kiry Erzsébet lopás vétés. Pályinkás Mihály s 3 tsa könnyű testisértés vétés. Nov. 16. Id. Katona István és 2 tsa s. és könnyű testi sért. Major György s 2 tsa súlyos testi sértés. Bennyó Béla és 2 tsa tüzvész akarás vétés. Streiförder Rudolfné becsületsértés. Hittner János lopás vétés. Friedmann Antalné becsületsértés. Lisztmayer József s tsa becsületsértés. Negele József becsületsértés. Fadias István súlyos testi sértés. Nov. 23. Szele Jánosné becsülets. vétés. Ifj. Burkus Bálint súlyos testisértés vétés. Ifj. Bajádi József s tsa becsületsértés vétés. Pap Ferenc súlyos testisértés vétés. Csuti Benjamin vallássaleni kihágás. Juhász János rágalmazás vétés. Holczer Lipót s 3 tsa szemérem ell. vétés. Szalai András súlyos testi sértés vétés. Pallag Ferenc becsületsértés vétés. B. Horváth István súlyos testi sértés vétés. Nov. 30. Balog József könnyű testi sértés vétés. Ober István lopás vétés. Csilléri Sándor könnyű testi sértés vétés. stb. Bogárdi Lajos súlyos testi sértés. Csizmadia József és 3 tsa becsületsértés vétés.

— **Összeesett az utcán.** Nagy Sándor volt helybeli cipészmeister szerdán délelőtt az iskola-utcában összeesett. Az agylágyulásban szenvedő 60 éves öreg a mentők beszállították a Szent György kórházba.

— **Brutális ember.** Szoboszlai Mihály lovasberényi lakos a napokban az utcán egy bottal véresre verte Südi Ferenc szintén ottani lakos 7 éves fiacskáját, mert ez nem tért ki utjából. A brutális embert feljelentették a helybeli királyi ügyészségnél.

— **Kézrekerült tolvajok.** Lovasberény község lakosai valóságos rettegésben tartotta egy jólszervezett tolvajbanda, amely nap-nap után a

legvakmerőbb tolvajlásokat követte el. Gróf Cziráky Antal földbirtokosnak 9 darab fajtyukját 160 korona értékben, Forgács Béla vasutasnak káposztáját és burgonyáját lopták el, míg Nyere József udvaráról nagyobb mennyiségű cirok tűnt el a tolvajok révén. Ezenkívül se szeri, se száma az apróbb lopásoknak és tolvajlásoknak. A károsultak feljelentésére a csendőrség megindította a nyomozást és hosszas kutatás után végre sikerült a tolvajokat Kalmár József és Gruber Ödön lovasberényi lakosok személyében kézrekeríteni, akiket letartóztattak és bekísértek a helybeli kir. ügyészség fogházába.

IRODALOM.

A Borromeus című, Győrött, Gerebenics Sándor, győri székesegyházi hitszónok gondos szerkesztésével megjelenő predikációs havi folyóirat az évi utolsó füzetéhez csatolt tartalomjegyzék tanuskodik arról, hogy a jeles folyóirat ki való segédeszköz a lelkeskedő papság kezében mert csupa korszerű, életbevágó tárgy dolgoz, föl tökéletes formában a vasár- és ünnepnapokra, valamint a legkülönfélébb alkalmakra közötti szent beszédekben. Méltán rászolgált e derék folyóirat a legteljesebb elismerésre, a miben részesítették is neves, előkelő egyházi férfiak. Így dr. Podraczky István, rozsnói káptalani helynök, aki maga is elsőrangú munkatársa, így nyilatkozott róla: „A közmegegyezés kitünően szerkesztett Borromeus.” Dr. Dunst Ferenc, keszthelyi apátplebános meg a szentbeszédnek popularitását magasztalja ekképpen: „A Borromeus a hitszónoklati folyóiratok között az első helyet foglalja el, a választékos tartalom és azon kiváló tulajdonsága miatt, hogy városban úgy, mint földműves nép között egyaránt kitünően használható.”

Különösen említést érdemel a folyóirat kereszténytanítások rovata. Teljes elismerésre és pártolásra méltó a szerkesztő ama terve, hogy az egész katekizmust föl készül dolgozni templomi kereszténytanítások alakjában. A lelkeskedő papság ama tagjainak, akik segédeszközt keresnek a szószéki sikeres működésre, jobbat nem tudunk ajánlani a Borromeusnál, amely havonta 5 ives füzetekben jelenik meg és ára 8 korona. Megrendelési címe Gerebenics Sándor, Győr.

Megjelent a **Néppárti Naptár** 1906-ik évre szóló V-ik évfolyama. Mint eddig, úgy most is tele van hasznos cikkekkkel, érdekes elbeszélésekkel és csinos képekkel. Nagyon melegen ajánljuk, annál is inkább, mert igen olcsó, úgy, hogy öt vagy több egyszerre rendel példány darabja csak 20 kr., a postaköltséget is beleszámítva. Megrendelhető: a „Néppárti” újság kiadóhivatalánál Budapest, IV. Ferenc-József rakpart 27.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

Antal (Vida) János e lap november 1-i számában „Nyilatkozat”-ot tett közzé, melyben azt állítja, hogy a Szabó Imre és Szabó Pál által történt megveretésében én is tetleg részt vettem, sőt hogy bántalmazóit én bujtottam föl.

Miután ebből egy szó sem igaz, ezenel kijelentem, hogy Antal (Vida) János nyilatkozatának rám vonatkozó része az első betűtől az utolsóig hazugság, nem egyéb mint aljas, szemtelen rágalom, melynek szennye csak az ilyen aljas rágalmazóra hullhat vissza.

Székesfehérvár, 1905. nov. 2-án.

Szalgrüber József.

(*E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.)